

anstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30te Marts 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Rordam: Jeg skal fatte mig i Korthed i min Dmtale af dette lille Lovforslag, idet jeg allerede en Gang tidligere har haft Lejlighed til at tage denne Sag op til Behandling. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, tror jeg ikke, at det vil have nogen væsentlig Betydning over for Bekæmpelsen af Tuberkulosen. Man ser ved at gennemlæse den Betænkning, der foreligger fra Landstingsudvalgets Side angaaende denne Sag, at dette Udvalg har delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet anfører et Sted i Betænkningen, at Smittefaren undertiden maa antages at være til Stede i samme Grad i de Lokaler, den syge i længere Tid har beboet, eller de Genstande, han har benyttet, som hvor Sygdommen har haft dødelig Udgang, og et Mindretal anfører, at Smittefaren er langt større i den Tid, den syge færdes mellem sine omværende, inficerer Lokalerne ved sit Opspyt, end naar den daglige bakterieafløende Faktor er borte. Jeg kan for saa vidt give Mindretallet Ret i den Betragtning, at der er mindre Fare for Smitte, naar den, som var syg, er død, og at der for saa vidt maa være mere Anledning til at træffe forebyggende Foranstaltninger, saa længe Patienten lever, end naar han er død. Men, som sagt, Landstingets Flertal er kommet til det Resultat, at Lovforslaget bør vedtages i den Stikfælselse, hvori det foreligger fra Ministeriets Side, og dette begrundes væsentlig paa, at Lægevidenskabens endnu ikke kender tilstrækkelig til Tuberkulose, til at man kan træffe Foranstaltninger, som ere rigtig betryggende. Jeg vil dertil sige, som jeg allerede har sagt tidligere, at andre Sygdomme, mod hvilke man træffer forebyggende Foranstaltninger, kender man endnu mindre til. Af Mindretallet, der bestaar af et enkelt Landstingsmedlem, fremhæves det, at efter hans erfaringsmæssige Overbevisning, er det ja godt som umuligt at desinficere en Bolig og Bohave saaledes, at alle farlige Bakterier ødelægges. Hvor det ærede Mindretal har gjort denne Erfaring, siges der ikke noget om, og jeg tror overhovedet ikke, at man her i Landet kan have tilstrækkelig Erfaring paa dette Omraade. Desinfektion efter Tuberkulose er noget forholdsvis nyt og har ikke været udført her i Landet i saa stort Om-

fang, at man har kunnet skaffe sig nogen som helst Erfaring i denne Retning, men i andre Lande har man høstet Erfaringer, som gaa i den stil modsatte Retning, Erfaringer, som tyde paa, at man kan opnaa overordentlig meget ved en grundig Desinfektion. Hvad selve Lovforslaget angaar, tror jeg det vil være overordentlig vanskeligt at udføre i Praksis, saaledes som det er affattet. Der staar i Lovforslaget: „Sundhedskommisjonen skal endvidere være beføjet til, naar Personer ere døde af Lungesvindstot o. s. v.“, men der staar ikke noget om, hvem der skal afgøre, om disse Personer ere døde af Lungesvindstot eller ej. Som den nuværende Lighnslov er, have vi to Arter af Lighn, nemlig et, der udføres af Læger, og et, der udføres af Lighnsmand, og det viser sig, at det største Antal Lighn paa Landet udføres af Lighnsmand. Jeg er nu sikker paa, at det er ganske umuligt for Lighnsmandene at afgøre med nogen som helst Sikkerhed, om Patienten er død af Tuberkulose eller ej. Naar der ikke i Loven tilføjes en Bestemmelse om, at Lighn ved Dødsfald af Tuberkulose altid skal foretages af en Læge, mener jeg, at denne Lov er uigennemførlig. Det var i Grunden, hvad jeg vilde sige. Denne Lov vil antagelig blive henviset til et Udvalg, og jeg haaber, den vil blive revideret i den Retning, den trænger til.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal ikke komme videre ind paa Sagen, end hvad jeg allerede har udtalt tidligere i det andet Ting, men blot gøre opmærksom paa, at man i det andet Ting har vist den Selvfornægtelse, at man, skønt man der under 1ste Behandling udtalte sig stærkt for at saa Desinfektion foretagen ikke blot efter, at Døden var indtraadt, men ogsaa naar den, der led af Lungesvindstot, flyttedes til et andet Sted, dog højede sig for de Betragtninger, der anførtes for Hensigtsmæssigheden af foreløbig at blive staaende ved dette Lovforslag og mulig senere at naa længere frem. Jeg vil ogsaa bringe de Herrer i Erindring, at hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, falder det bort den 1ste April 1900, idet det bliver en Bestanddel af Loven af 30te Marts 1892, som ikke gælder længere end til den 1ste April 1900. Man har da tre Løbeaar til at gøre Erfaringer paa dette Omraade. Det undrede mig meget at høre den ærede sidste Taler (Rordam) udtale, at Lovforslaget ikke vilde have nogen væsentlig Betydning til Bekæmpelse af Tuberkulosen ved at paabyde Desinfektion, naar Døden er indtraadt, naar han dog samtidig siger, at der naas